

[Aukon.]

presse dette synspunkt igennem ved de internationale økonomiske møder, hvor disse forhold har været gjort til genstand for debat. Uden en fælles international indsats er de nationale muligheder tilsvarende indsnævrede, ikke mindst for et land som Danmark med en stor udenrigsomsætning, en betydelig nettogæld til udlandet og store betalingsbalancevanskeligheder.

Inden for de givne snævre økonomiske og politiske grænser har regeringen imidlertid udfoldet en lang række initiativer for at sikre, at arbejdsløsheden blev så ringe som muligt og støtten til ledige så tilfredsstillende som muligt. Ved sin tiltræden greb regeringen ikke af lyst, men af bitter nød, ind og sikrede roen på arbejdsmarkedet i 2 år og en stærkt afdæmpet inflationstakt. En storkonflikt i foråret 1975 parret med fortsat høj inflation ville have været en katastrofe for beskæftigelsen og have umuliggjort en senere politisk stimulering af efterspørgslen i samfundet.

Regeringen og socialdemokratiet fulgte denne linje op gennem en indsats for at bremse de nedskæringer, som et flertal heri tinget havde lagt op til ved finanslovsvedtagelsen i 1975. I foråret 1975 gennemførtes en række erhvervs- og beskæftigelsesinitiativer: øget egnsudvikling, tilskud til isoleeringsarbejder, miljøinvesteringer, for blot at nævne nogle eksempler. Ved septemberforliget skete der en kraftig udvidelse af den indenlandske efterspørgsel. Det private forbrug blev stærkt stimuleret, det offentlige fremskyndede væsentlige investeringer, vilkårene for erhvervenes investeringer blev lettet, og der blev ydet tilskud til visse særlig nyttige investeringsområder.

Sigtet med denne politik, hvis virkninger endnu langt fra er udtømt, var at stimulere den samlede efterspørgsel så meget som overhovedet muligt og økonomisk forsvarligt for at undgå den nationale katastrofe, en massearbejdsløshed i vintermånederne ville have været.

Der kan efter vores opfattelse ikke herske tvivl om, at denne politik rent faktisk førte til et begyndende omsving i arbejdsløshedsudviklingen. På de områder, hvor den indenlandske efterspørgsel spiller en afgørende rolle, er der sket et glædeligt dramatisk fald i arbejdsløsheden. Dette gælder ikke

mindst inden for byggefagene, men også inden for andre områder er ledigheden faldet, således at arbejdsløshedsniveauet i dag klart ligger under sidste års, også selv om de udenlandske konjunkturer langt fra har formet sig så gunstigt, som mange havde håbet. Septemberforligets klare, aktive finanspolitik er igen fulgt op ved finanslovsvedtagelsen i marts, hvor den aktive økonomiske politik blev fastholdt med vedtagelsen af en kombination af mindre besparelser og udskydelser ledsaget af yderligere beskæftigelsesfremmende initiativer.

Imidlertid viser udviklingen siden septemberforliget også, hvor snævre grænser der er sat i de faktiske forhold, selv for hr. Knud Jespersen og hans parti, for en generelt virkende beskæftigelses- og erhvervsfremmende politik. De sidste 5 måneders valutatal har med al uønsket tydelighed vist, hvor snævert spillerummet for en dansk indsats er. Ikke mindst af hensyn til beskæftigelsen er det bydende nødvendigt, at denne udvikling vendes på et tidspunkt og med foranstaltninger, som vi selv bestemmer, og hvor vi igen har mulighed for at lade beskæftigelseshensynet være det afgørende.

På trods af omsvinget i arbejdsløshedssituationen, som ikke mindst skyldes en kombination af den førte aktive politik og en begyndende lysning i de udenlandske konjunkturer, er de nuværende ledighedstal, der sent på foråret viser mere end 100.000 arbejdsløse, hvoraf mange har haft en længe-revarende ledighedsperiode, alligevel dybt deprimerende, navnlig når den alvorlige valutasisituation med en nettogæld på ca. 30 mia kr. og et foreløbigt underskud i 1976 på betalingsbalancen på mere end 4 mia kr. tages med ind i vurderingen.

Imidlertid er der efter vores opfattelse ingen grund til selvopgivelse. Den dybtgående krise, der gennemrystede de fleste lande, og som unægtelig sætter spørgsmålstegn ved grundlæggende træk ved vores økonomiske system, kræver en koldblodig kriseforminskende politik, hvis ikke de arbejdsløse skal blive krisens permanente ofre.

Vi tror i modsætning til hr. Knud Jespersen imidlertid ikke på mirakelkure. Indgreb i form af importregulering vil, som jeg tidligere har sagt det, bringe os tilbage til 1930ernes økonomiske barbari. Yderligere